

Het Kattebelietje

STICHTING “HELP DE ZWERFKAT” BESTAAT 15 JAAR

Het is begonnen met iemand die veel om katten geeft: Els Verkerk. In 1982 besloot zij zich te gaan inzetten voor de zwervkatten in Uithoorn en omgeving. In maart 1986 werd Stichting “Help de Zwervkat” geboren. Waarom nou zwervkatten helpen? Dat heeft verschillende redenen. Als eerste het voorkomen van verdere uitbreiding van het zwervkattenbestand. Veel zwervkatten zijn namelijk nog niet “geholpen” en planten zich daardoor makkelijk voort. De tweede reden is het verbeteren van de levensomstandigheden van de katten. Een zwervend, onzeker bestaan invullen voor een warm, liefdevol tehuis, een aai over de bol en dagelijks een bakje eten. Ook erg belangrijk is de voorlichting aan mensen die een kat hebben of willen aanschaffen. Dit zodat iedereen kan helpen het doel van de stichting te bereiken. Een klein poesje is natuurlijk erg schattig, maar het groeit snel uit tot een volwassen kat en kan wel 20 jaar worden! Men

moet dus goed nadenken waar men aan begint. Daarnaast wordt aangeraden een kat bij 8 à 10 maanden te laten “helpen”. Indien de kat buiten komt, kan het beste een bandje voorzien van adres omgedaan worden. Hoe gaat het vangen van zwervkatten in zijn werk? Welnu, Els heeft vangkooien. Die zet zij, met een bakje sterk ruikend voer, uit in het gebied waar de kat gesignaleerd is. Een stukje verderop zet zij voor zichzelf een stoel neer en stelt haar geduld op de proef.... Als de kat in de kooi loopt, klapt het deurtje automatisch dicht en is de klus geklaard! Vervolgens wordt het dier meteen naar de dierenarts gebracht en geholpen. Na een goede opknopbeurt en eventueel medicijnen kan de kat geplaatst worden in een pleeggezin. En dit moet niet zomaar het eerste het beste pleeggezin zijn hoor, nee. Men moet serieuze bedoelingen hebben, tijd hebben voor het nieuwe gezinslid en natuurlijk veel liefde kunnen geven. Aan al deze goede, onvoorwaardelijke zorgen hangt natuurlijk een prijskaartje. De dierenarts, de vangkooien, het voer en het grit kosten flink wat geld. Dit geld is afkomstig van donateurs. Eind 1986 zijn er inmiddels al 130 donateurs en zijn 50 zwervkatten geplaatst in een nieuw tehuis. De stichting kreeg door de jaren heen meer bekendheid en daarmee ook andersoortige aanvragen voor opvang. Bijvoorbeeld voor katten waarvan de baas is overleden. Ook over deze dieren ontfermt Els zich, want dit zijn vaak al oudere katten en die wil bijna niemand meer! Na verloop van tijd groeit de behoefte aan een eigen opvangruimte. In 1988 verhuist Els dan ook van haar flat naar een huis aan de Thamerweg. Een groot huis met een tuin van maar liefst 25 meter diep! Veel vrijheid voor de katten en toch geen zwervend bestaan. In het begin kunnen ze zelfs nog lekker de straat op, maar al gauw wordt besloten de tuin af te rasteren zodat de katten veilig zijn en niet de weg op kunnen met alle gevolgen van dien. Hoewel de gezondheid van Els het soms laat afweten, schort het de snorrenbaarden aan niets. Er zijn immers altijd vrijwilligers die zich ontfemen over de dieren. En daarnaast is Anita

Groenendaal al jaren werkzaam voor de stichting. Na verloop van tijd blijkt dat lang niet alle katten geplaatst kunnen worden. Er wordt voor het eerst over “niet plaatsbare katten” gesproken. In 1992 wordt de stichting opgeschrikt door een ontploffing bij het nabijgelegen bedrijf Cindu. Alle ramen springen en de paniek zit er goed in. De katten moeten op stel en sprong geëvacueerd worden. Gelukkig is er voldoende hulp en opvang van bevriende organisaties. Na het schoonmaken van huis en tuin kan de draad weer opgepakt worden. Ook ontstaat er in dit jaar een goede samenwerking met het asiel in Amstelveen. Talloze onplaatsbare katten uit het asiel worden liefdevol bij de stichting opgenomen voor een gezellige oude dag. In 1993 gaat het ook niet allemaal even makkelijk. Er breekt schimmel uit. Dit is zeer besmettelijk en moeilijk uit te roeien. Zes weken lang krijgen alle katten dure medicijnen en na een half jaar is de schimmel eindelijk onder controle en kunnen er weer katten opgenomen en geplaatst worden. Naast vele katten die een nieuw tehuis krijgen, neemt het aantal onplaatsbare katten steeds meer toe. Niet alleen de ouden van dagen, maar ook de onzindelijke of schuwe katten wil niemand meer. Omdat de stichting over veel ruimte beschikt kan aan deze onplaatsbare katten een heerlijke oude dag gegeven worden op de Thamerweg. Sommige katten waarvan gedacht werd dat ze nooit vertrouwen in de mens zouden krijgen, draaien soms na jaren helemaal bij. Echter tal van katten willen nooit meer iets van mensen weten en zij zoeken altijd de warmte en liefde op van soortgenoten. Het zien knuffelen van een aantal wilde, niet benaderbare katten met elkaar is zeer vertederend en bewijst dat ze het prima naar hun zin hebben. Maar zodra het avondeten opgediend wordt, vergeten sommigen toch wel eens hun angst. Ook hier gaat de liefde dus door de maag..... Echter, doordat steeds meer katten blijven, zijn er in 1995 grote financiële problemen en gaat de

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285

Stichting “Help de Zwerfkat”

Help.de.zwerfkat@zonnet.nl

RABOBANK: 36.35.67.593
GIRO: 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

stichting bijna ten onder. Het voer is namelijk praktisch op! Er worden acties gehouden, zowel regionaal als nationaal en op tv en radio. Wieteke van Dort en andere gulle gevers helpen de stichting er weer bovenop. Zou poes Wieteke overigens naar haar vernoemd zijn? Leuk om te melden is dat elke kat een naam heeft en die heeft vaak te maken met zijn afkomst of gedrag. Kom je uit de Tromplaan, dan heet je Tromp, dribbel je de hele dag met je pootjes op lekkere stofjes, dan heet je natuurlijk Dribbel, word je op 1 april gevangen dan word je Grapje genoemd en als je binnengebracht wordt door de familie Jansen, dan ga je gewoon Jansje heten. En als je heel oud bent, dan heb je de eer om Taart te heten! De oudste Taart van de stichting is maar liefst 23 jaar geworden! In 1996 bestaat de stichting 10 jaar en de eerste open dag wordt georganiseerd. Dit blijkt een groot succes, dus er volgt elk jaar een open dag. Dat betekent om 7 uur beginnen met boenen, alles netjes maken, stands opzetten en de katten pico bello voor de dag laten komen. Maar daar krijgt de stichting dan ook het nodige voor terug. Zoals nieuwe donateurs, nieuwe vrijwilligers, een extra zakcentje in de collectebus en

adoptieouders voor de nog niet financieel geadopteerde katten. Hoe wordt u adoptieouder? Door maandelijks een vast bedrag te betalen voor een door u uitgekozen kat die gewoon bij de stichting blijft wonen. Uiteraard mag de uitgekozen kat, na afspraak, regelmatig bezocht worden. En u krijgt een foto van uw adoptieschat. In 1997 besluit het bestuur de doelstelling van de stichting aan te passen door zich te gaan richten enkel op oude en gehandicapte katten welke niet meer herplaatsbaar zijn. En Els behaalt in dit jaar het bewijs van vakbekwaamheid. Hierdoor mag zij zich sindsdien gediplomeerd Asielhouder / Pensionhouder noemen. 1998 is het jaar van de ingrijpende verbeteringen in het huis. Alle wanden en vloeren van de gehele benedenverdieping worden betegeld zodat deze makkelijker zijn schoon te maken. Dit geeft veel stress bij de katten maar daarna ziet het er geweldig uit en de katten zijn alle ellende weer snel vergeten. In maart van dit jaar staat er een heel leuk artikel over de stichting in het blad “Hart voor Dieren” en 12 mensen melden zich aan om een onplaatsbare kat financieel te adopteren. Voorjaar 1999: Els is vanwege een ingrijpende en zware operatie maandenlang non-actief.

Dankzij de goede zorg van Annemieke, Anita en vele lieve vrijwilligers gaat het werk op de Thamerweg normaal door. In oktober van dit jaar blijkt een dierenbeul het op de katten van de stichting voorzien te hebben. Kees, een kerngezonde kater, is van de ene op de andere dag doodziek en overlijdt enkele uren later. Na sectie blijkt dat Kees is vergiftigd. Omdat enkele weken eerder ook twee katten onder verdachte omstandigheden zijn gestorven, wordt in Het Kattebelletje aan de donateurs een extraatje gevraagd voor de verbouwing die nodig is om ongewenst bezoek buiten te houden. En gelukkig is er begin 2000 voldoende geld om nog een schutting te laten plaatsen en het terrein te beveiligen door middel van camera bewaking. Dit was in vogelvlucht 15 jaar dierenliefde en –leed. Er is nog veel meer te vertellen, maar daarvoor moet u gewoon langskomen op de open dag op 22 september a.s. Els, Annemieke en alle medewerkers vertellen u graag nog veel meer over de stichting en alle katten.

Kim

Rond 1982 schreef Jos Brink enkele schitterende boekjes met kattenverhalen. De titels zijn: NOESSE, KRABELS VAN EEN RODE KATER, ZWARTJE, HET VERSCHRIKKELIJKE PIMMETJE en misschien nog andere boekjes. Ik probeer al geruime tijd om in het bezit te komen van deze boekjes, maar helaas zijn er niet zoveel van gedrukt en de mensen die ze bezitten willen ze kennelijk niet kwijt. Heeft u of iemand in uw vriendenkring misschien een of meer van deze boekjes in de kast staan en hecht u er zelf niet zoveel waarde aan, dan zou ik ze dolgraag van u willen overnemen. Ik hoop op uw reactie.

Els Verkerk

Augustus 2001

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285

Stichting "Help de Zwerfkat"

Help.de.zwerfkat@zonnet.nl

RABOBANK: 36.35.67.593
GIRO: 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

DE TROUWDAG VAN ELS EN ANNEMIEKE.

14 mei jl. was voor ons, Els Verkerk en Annemieke Jonkers, een heel bijzondere dag.
Na een relatie van ruim zes jaar zijn wij in het huwelijk getreden, want dat mag tenslotte tegenwoordig.
Het was een dag om nooit meer te vergeten.
's Avonds op ons feest werd er een schitterend gedicht voorgedragen dat gemaakt was door Kim (vrijwilligster van de stichting).
Wij vonden het zo mooi dat we het u niet willen onthouden.

HET LEVENSVERRHAAL VAN EEN AANTAL KATTEN

*Het leven was voor ons niet makkelijk
We dachten niet geboren te zijn voor het geluk
Verwaarloosd, bang, mishandeld of zonder huis,
Voor ons geen liefdevol tehuis
Uiteindelijk kwamen we terecht op de Thamerweg
Een huis met grote tuin aan een rustige weg
Maar jeeetje waar waren we nu terecht gekomen!
Het liefst hadden we meteen de benen weer genomen
Heel veel soortgenoten bij elkaar
En ook een hele grote, blaffende, zo raar*

*Eerst bleven we veilig in ons hokje
En langzaam waagden we een gokje
We kwamen af en toe te voorschijn
En dat was eigenlijk wel fijn
Er werd tegen ons gebabbeld
En ook heerlijk op ons lijf gekrabbeld
Zijn we in de hemel dachten we nog,
Maar nee, dromen zijn toch geen bedrog
Voorzichtig begonnen we daar te wennen
En leerden iedereen een beetje kennen*

*Ook kregen we daar lekker eten
Het beste voer hoor, moet je weten!
De beste brokken voor de darmen en de nieren
En Whiskas, Felix en Gourmet voor alle dieren
En als je hier erg oud of zielig bent
Word je zelfs met een kuipje Sheba verwend
Van plezier gingen we eens in de tuin rennen
En soms even lekker een soortgenoot jennen.
We moesten immers een plaatsje veroveren
En ons nieuwe baasje betoveren*

*Als we na het spelen begonnen te gapen
Zochten we een lekker plaatsje om te slapen
Heerlijk in een mandje buiten of binnen.
Lagen we vol genot en rustig te spinnen
Sommige van ons echter
Die hadden het vroeger echt veel slechter
Die hebben geen vertrouwen in de mens
Maar toch ook die genieten hier intens
Iedereen laat ze lekker met rust*

En ze knuffelen met elkaar als was het een lieve lust

*En als je hier eens ziekjes wordt
Is er niks waar het ons aan schort
Medicijnen zijn er altijd zat
Een prikje of pilletje voor elke kat
Ons baasje moet wel heel veel van ons hou'en
En ook van Annemieke, want daar gaat ze zelfs mee
trouwen
Jaloers zijn wij daar niet op
Want ook zij is een echte mop
We krijgen nu zelfs twee keer zoveel aandacht,
Jonge jonge, wie had dat ooit gedacht!*

*Wat een opoffering van deze mensen
Voor ons valt er echt niks meer te wensen
Wij zijn van de hel in de hemel gekomen
En hopen nog lang op de Thamerweg te mogen dromen.*

*Lieve baasjes, heel veel geluk met elkaar
En wij zijn jullie eeuwig dankbaar*

Augustus 2001

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285

Stichting "Help de Zwerfkat"

Help.de.zwerfkat@zonnet.nl

RABOBANK: 36.35.67.593
GIRO: 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

MOTTO: "HOE ROL JE ERGENS IN"

Als vrijwilliger –sinds 1987- van het dierenasiel in Amstelveen was ik toch wat onthand toen het asiel wegens een vrij ingrijpende verbouwing gesloten werd. Ik was er zo aan gewend geraakt iedere zaterdagmiddag enkele uren als "kattenknuffel" in het asiel te zijn dat ik, nadat de deuren van het asiel tijdelijk gesloten waren, voor mijn gevoel op zaterdag tijd overhield. Dit probleem besprak ik met Arnoud Busscher (de vroegere beheerder van het Amstelveense asiel) en hij ried mij aan eens contact op te nemen met Els Verkerk in Uithoorn. Niet gehinderd door enige kennis van zaken wat het werk van Els betrof belde ik gelijk om mij als "kattenknuffel" aan te bieden. De reactie van Els zal ik niet gauw vergeten. Zij meldde: "Iedereen wil wel katten knuffelen, maar er is veel

meer behoefte aan mensen die willen komen schoonmaken". Zonder verdere uitleg begreep ik dat ik mij niet moest laten kennen en ik meldde mij dus ogenblikkelijk als schoonmaker aan. Vanaf oktober 2000 rijd ik elke zaterdagochtend om 9 uur uit Amstelveen richting Uithoorn, gelukkig samen met een vriendin en wij storten ons na aankomst vol enthousiasme op de vieze poezentoiletten, de niet meer zo propere vloer en de soms wat besmeurde wandtegels. Ook de wasmachines, kooien en stapelbedden ontkomen niet aan onze poetswoede. Gelukkig is er ook altijd een moment dat de woorden "de koffie is klaar" ons tegemoetkomen en tot vreugde van de katten gaan we dan rustig zitten om ons te wijden aan de taak die mij eigenlijk voor ogen stond toen ik Els belde: het

knuffelen van de katten. Het gevoel van voldoening dat na enige uren noeste arbeid alles er weer schoon uitziet en ook weer fris ruikt, vervult mij de rest van de zaterdag met grote tevredenheid. En de volgende zaterdag beginnen we dan getroost opnieuw, want onze harige viervoeters weten van wanten. Iedereen die Els kent, weet dat het woord "adopteren" ook in haar woordenboek voorkomt. En zij laat het –en dat zal ook niemand verbazen- niet bij woorden alleen. Al bijna vanaf het begin van mijn "Uithoornse periode" ben ik nu de adoptiemoeder van kater Jopie, die zich bij voorkomende gelegenheden graag even over het zwarte hoofd laat aaien. Natuurlijk moet ik mij bij thuiskomst de controle van mijn eigen drie gestreepte tijgers laten welgevallen, want denk maar niet dat

al die vreemde luchtjes onopgemerkt blijven. Gelukkig waren ze op dat punt al het nodige gewend, want ook uit het asiel bracht ik natuurlijk veel geuren mee. Ik ben erg blij dat ik indertijd het telefoongesprek met Els heb gevoerd, want ik heb het in Uithoorn prima naar mijn zin. De groep mensen waar je mee te maken hebt, is erg gezellig; we weten allemaal van aanpakken en het contact met al die poezen is voor een kattenmens als ondergetekende vol aangename momenten. Conclusie: ook als het asiel in Amstelveen de deuren weer geopend heeft, ben ik wel van plan toch naar Uithoorn te blijven komen. Ik mag hopen dat Els met deze toezegging niet ongelukkig is.

Romana de Vries

Augustus 2001

Mag ik me even voorstellen? Ik ben Igor, zes jaar oud en sinds 1997 woonachtig bij de stichting. Ooit leefde ik in pure armoede, op een verwaarloosde boerderij waar kip noch kraai iets om me gaf. Geen eten, veel vlooien en gedoemd tot een kort bestaan. Althans, totdat de stichting mij onder haar hoede nam. Niet dat ik iets van mensen moet hebben, nee! Mensen dat zijn angstaanjagende wezens. Maar met mijn soortgenoten, daar kan ik prima mee opschieten. Dus heb ik besloten voor altijd hier te blijven. Maar eigenlijk zoek ik nog een baasje op papier, die voor mij wat centjes wil overmaken. Als er iemand is die mij financieel wil adopteren zal ik zeer zeker dankbaar zijn!

WIJ BLIJVEN OP UW
STEUN REKENEN OM
DOOR TE GAAN MET
ONS WERK. HIERBIJ
INGESLOTEN TREFT U
EEN ACCEPTGIRO AAN.
MOCHT U ONS AL
GESTEUIND HEBBEN,
DAN KUNT U DEZE ALS
NIET ONTVANGEN
BESCHOUWEN.

PEPIJN DE KAT

Wat is dat? Pepijn de kat
gaat uit eten in de stad.
Net als alle echte heren
gaat hij buitenshuis dineren.
Heeft Pepijn de kat dan geld?
Heb ik dat nog niet verteld?
Ssst! Hij heeft het geld geleend
van een Monnickendamse eend
Kijk, hij gaat een eethuis binnen
Iedereen zit al te spinnen
Katten-Corner heet het huis
Daar eet men gestoofde muis,
en die dikke damespoezen

eten enkel slagroomsoezen.
Wel, Pepijn zegt deftig: Ober,
een diner, maar niet zo sober!
Tja, zegt dan de oberkat,
neemt u dan eens een sneetje rat!
En vervolgens kabeljauw
met een saus à la miauw.
Het dessert bestelt u later.
Goed, zegt dan Pepijn de kater.
Ach, wat eet Pepijn een boel.
Hijgend zit hij op zijn stoel.
Maar wie daar toen binnenkwam
't Was de eend uit Monnickendam!

Kijk eens aan, gilt deze eend
al dat geld van mij geleend,
en maar schransen van mijn centen!
'k Wil mijn geld terug! En met rente!
Maar dan klimt de kat Pepijn
hoetsjepoetsj in het gordijn.
En de eend denkt treurig: ja,
hem kan ik niet achterna.
Daarom gaat hij met de tram
weer terug naar Monnickendam.
Nu, dit is dan het besluit:
leen nooit geld aan katten uit.

Annie M.G. Schmidt